

Jurisprudència Rellevant

Sentència del 9 de Juny del 2003, dictada pel Tribunal Suprem en Unificació de Doctrina que reconeix l'accident de treball d'un immigrant Irregular, admetent la plena validesa del Contracte de Treball i l'aplicació i extensió de totes les cobertures sense perjudici de les responsabilitats de l'empresari en matèria de Seguretat Social.

ARTICLE:

EL STATUS LABORAL DE L'IMMIGRANT IRREGULAR

L'Art. 36.3 de la llei orgànica (LOEXIS) sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva Integració social, *“La manca de la corresponent autorització per part de l'empresari, sense perjudici de les responsabilitats que doni lloc, incloses aquelles en matèria de seguretat social, no invalidarà el contracte de treball respecte als drets del treballador estranger, ni serà obstacle per a l'obtenció de les prestacions que poguessin correspondre-li”*

La modificació d'aquest Article a través de la Llei Orgànica 14 /2003 (20 de Novembre) LOEXIS va constituir un reconeixement ple de validesa del Contracte de treball de l'immigrant irregular en relació a les conseqüències econòmiques derivades d'aquesta relació laboral, així com les prestacions que es generaven, i no com anteriorment es concebia com una simple prestació de serveis interpartes, excloses de l'àmbit de dret del treball, de tal forma que només s'aplicava l'article 9.2 de l'Estatut dels treballadors per a reclamar efectes econòmics derivats d'aquesta relació, concebent-la nul·la en l'àmbit del dret laboral; per descomptat sense perjudici de les

responsabilitats penals o Administratives en les quals incorregués l'empleador per Contractar a treballadors que manquessin d'Autorització per a treballar. Es destaca que aquest reconeixement es fa exigible igualment, quan hagués lloc a la responsabilitat del Fons de Garantia Salarial, Finalment la redacció de l'art. 36.3 de la LOEXIS permet el reconeixement a la Indemnització per acomiadament improcedent, obligant bé a indemnitzar, o readmetre al treballador encara que sigui de forma preceptiva, abonant la multa per cometre conducta tipificada en l'art. 53 de la mateixa llei, amb l'ànim evitar el foment de la precarietat laboral com resposta normativa a la protecció Individual de l'exercici dels drets laborals i de seguretat social, amb fonament en el respecte als drets humans i dignitat de "tots" els éssers humans. Es va fer així, una distinció entre l'aspecte Laboral i Administratiu, donant-li plena validesa jurídica a la contractació, que des de llavors gaudeix de protecció laboral i que en virtut del principi d'Igualtat i de seguretat Jurídica ha de ser tant per a espanyols, com per a estrangers en situació regular o irregular, independentment de les sancions que haguessin lloc per part de l'Administració.

La redacció d'aquest article no només ha tingut un efecte innovador, sinó adequat a la realitat soci laboral del treball de l'immigrant que ha de ser valorada com força de treball, degudament reconeguda en situació de ? igualtat?, que si bé en la realitat com bé sabem és difícil d'assolir i més en això temps, sí ha constituït un avanç legal que dóna projecció Social Constitucional Internacional, ampliant els efectes del Contracte de treball de l'Immigrant Irregular, al ser aplicables els Articles 2 i 23.1 de la Declaració Universal de Drets Humans i els Convenis 97 i 103 de la OIT. Igualment la normativa aplicable, que

correspon pel principi de Reciprocitat i d'Igualtat de tracte derivada de l'Artículo 13 de la Constitució Espanyola i per descomptat la normativa Convencional ratificada per Espanya.